

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžo/136/2015
Identifikačné číslo spisu: 3013200832
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3013200832.1

UZNESENIE

V právnej veci navrhovateľov: 1/ F., 2/ L., zastúpená navrhovateľom v 1/ rade, proti odporcovi: Okresný úrad Prievidza, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Mariánska 6, Prievidza, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. OPU-456-2013/3133/997-C zo dňa 26.08.2013, o odvolaní navrhovateľovi proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sp/19/2013-50 zo dňa 05.02.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľov 1/, 2/ odmieta.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred prvostupňovým súdom

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej v texte rozsudku „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa ust. § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu č. OPU-456-2013/3133/997-C zo dňa 26.08.2013, ktorým pre nesplnenie podmienok podľa ust. § 3 ods. 1 písm. m/ zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov v spojení s ust. § 5 ods. 2 citovaného zákona nevrátil vlastníctvo k pozemkom, nachádzajúcim sa v kat. území U. parc. č. XXX/X vo výmere 504 m², parc. č. XXX/X vo výmere 647 m², parc. č. XXXX vo výmere 248 m², parc. č. XXXX vo výmere 537m² a 437m², parc. č. XXXX vo výmere 541 m², parc. č. XXXX vo výmere 964 m², parc. č. XXXX vo výmere 113 m² a parc. č. XXXX/X vo výmere 836 m², ktoré z vlastníctva L. C. prešli na štát vyvlastňujúcimi rozhodnutiami - listinami evidovanými v katastri nehnuteľností pod zn. VZ 298/74, VZ 423/86, VZ 166/83, č. d. 41/60 a VZ 133/78. Navrhovateľom k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam v daných výmerách nebolo priznané vlastníctvo a ani im za dané výmery nebolo priznané právo na náhradu.

Ako vyplývalo z odôvodnenia napadnutého prvostupňového rozsudku, krajský súd nezistil zo strany odporcu porušenie zákona. V preskúvanom rozhodnutí dospel k záveru, že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia zákona, pričom sa stotožnil s právnym názorom odporcu. Uviedol, že v zmysle ust. § 250i O. s. p. vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného odporcom. Pokiaľ ide o navrhovateľom v odvolaní popierané reálne vyplatenia náhrady pôvodnej vlastníčky, prvostupňový súd poukázal na vyjadrenie Slovenskej sporiteľne pod sp. zn. 210/VI, z ktorého vyplýva všeobecný postup uvedenej banky, ktorá archivovala doklady za vyvlastňovacie náhrady po dobu 10 rokov a po tejto dobe skartovala. Preto v danej veci nie je možné očakávať, že je v silách odporcu zabezpečiť doklad o vyplatení vyvlastňovacej náhrady k rukám L. C.. Napriek tomu, že priamy dôkaz o vyplatení jednotlivým vlastníkom cestou Štátnej sporiteľne nebol predložený, úsudok o tom, že náhrada bola vlastníkom vyplatená, si odporca urobil správne z celkového priebehu vyvlastňovacieho konania na základe obsahu zachovaných dokumentov.

Podľa názoru krajského súdu napriek vyvlastneniu sa s pôvodnou vlastníčkou v jednotlivých prípadoch od počiatku jednalo korektné, vychádzalo sa jej v ústrety a ako náhrada za vyvlastnené nehnuteľnosti jej boli v tom čase priznané relatívne vysoké sumy. Nemožno preto považovať za pravdepodobné, že pri stanovenej výške náhrady v prípade jej neuhradenia, by sa pôvodní vlastníci vyplatenia náhrady nedomáhali a že v archivovanom spise by o tom nebol žiadny hoci len nepriamy dôkaz tak, ako je to bežné pri iných archivovaných vyvlastňovacích rozhodnutiach. Za daných okolností v súlade s ust. § 5 ods. 1 zákona o navrátení vlastníctva sa predpokladá, že náhrada vyplatená bola. Krajský súd ďalej poukázal na ustanovenie vyhlášky Ministerstva financií č. 72/1964 Zb. o odplatnom nadobúdaní vecí socialistickými organizáciami od občanov a súkromných právnických osôb upravujúcej spôsob úhrady peňažnej odplaty vyššej ako 5 000,- Kčs, ktorá sa uhrádzala vždy prostredníctvom Štátnej sporiteľne. Ani v prípade náhrady nižšej ako 5 000,- Kčs nebolo podľa názoru prvostupňového súdu dôvodné pochybovať, že by tieto neboli vyplatené pôvodným vlastníkom v hotovosti. Krajský súd konštatoval, že správny orgán vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vo veci správne rozhodol. Ani v prípade náhrady nižšej ako 5 000,- Kčs nebolo dôvodné pochybovať, že by tieto neboli vyplatené pôvodným vlastníkom v hotovosti.

Krajský súd dospel k záveru, že správny orgán vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy správne vyhodnotil a vo veci správne rozhodol. Súd nemohol prihliadnuť na dôvody uvedené navrhovateľom v jeho odvolaní, a preto napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil za použitia § 250q ods. 2 O. s. p.

II.

Odvolanie navrhovateľov, vyjadrenie odporcu

Proti tomuto rozsudku podali navrhovatelia odvolanie. Odvolací súd konštatoval, že napriek skutočnosti, že obsah odvolania navrhovateľov nie je dostatočne určitý, možno z neho zistiť, že smeruje proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 25Sp/19/2013 zo dňa 05.02.2014.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu, ktoré súdu doručil dňa 06.07.2015, uviedol, že zotrúva na dôvodoch, ktoré ho viedli k vydaniu preskúvaného rozhodnutia a ktoré sú podrobne uvedené v jeho odôvodnení. Mal za to, že na pojednávaní, ktoré sa konalo pred Krajským súdom v Trenčíne bolo dostatočne ustálené, že preskúmať sa bude len rozhodnutie č. OPU-456-2013/3133/997-C, nakoľko rozhodnutia č. OPU-456-2013/3000/996-C a č. OPU-458/2013/3369/1001-C neboli predmetom súdneho prieskumu, nakoľko už nadobudli právoplatnosť. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 25Sp/19/2013 zo dňa 05.02.2014, právoplatným dňa 08.03.2014, bolo súdne konanie ukončené. Týmto rozsudkom rozhodnutie odporcu č. OPU-456-2013/3133/997-C zo dňa 26.08.2013 bolo potvrdené a nadobudlo dňa 08.03.2014 právoplatnosť.

Správny orgán trval na obsahu napadnutého rozhodnutia a navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok Krajského súdu v Trenčíne potvrdil ako vecne správny.

III.

Konanie na odvolacom súde

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozsudku, skúmal včasnosť podania odvolania, pričom zistil, že bolo podané oneskorene.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O. s. p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O. s. p.).

Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 42 ods. 1 O. s. p., podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej alebo návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré bolo urobené elektronickými prostriedkami, treba do plniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, doplniť netreba. Podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Odvolací súd zistil, že navrhovateľovi 1/, zastupujúcemu na základe plnej moci aj navrhovateľku 2/, bol napadnutý rozsudok krajského súdu doručený dňa 20.02.2014. Rozsudok obsahoval správne poučenie o možnosti podať proti nemu odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom krajského súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Lehota na podanie odvolania stanovená v § 204 ods. 1 O. s. p. začala žalobcovi plynúť dňom 21.02.2014 a koniec lehoty pripadol na 07.03.2014.

Za stavu, že rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 05.02.2014 č. k. 25Sp/19/2013-50 bol podľa pripojenej doručenky (č. l. 56 spisu) doručený navrhovateľovi dňa 20.02.2014, z dôvodu nepodania odvolania v rámci zákonnej 15-dňovej lehoty uvedený rozsudok dňa 08.03.2014 nadobudol právoplatnosť.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že navrhovatelia podali na Krajský súd v Trenčíne dňa 23.02.2015 podanie označené ako „odvolanie na Najvyšší súd SR“.

V spise Krajského súdu v Trenčíne v predmetnej veci na č. l. 59 a nasl. sú založené kópie podaných odvolaní F. D. označené ako „odvolanie na Najvyšší súd SR“, doručené súdu prvého stupňa dňa 23.02.2015 (teda po zákonnej lehote), z ktorých obsahu vyplýva, že napáda aj rozsudok sp. zn. 25Sp/19/2013. Tieto odvolania boli pôvodne doručované k spisu sp. zn. 26Sp/18/2013 (č. l. 24, 35, 40 spisu), do ktorého boli podané dňa 23.02.2015.

Uznesením sp. zn. 26Sp/18/2013 zo dňa 18.03.2015 boli navrhovatelia vyzvaní, aby v lehote 10 dní podľa ust. § 42 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 205, § 209 O. s. p. doplnili chýbajúce náležitosti podaného odvolania.

Navrhovatelia reagovali písomným podaním zo dňa 27.07.2015, v ktorom opakovane uviedli skutočnosti už uvádzané v skorších podaniach. Faktom ale zostáva skutočnosť, že svoje odvolanie v posudzovanej veci nepodali riadne a včas.

Vzhľadom na to, že navrhovatelia podali odvolanie oneskorene, odvolací súd postupujúc podľa citovaného zákonného ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p. odvolanie navrhovateľov odmietol. Odvolací súd sa nemohol zaoberať obsahom napadnutého rozhodnutia, pretože zistil dôvod, ktorý vedie k nemeritórnemu rozhodnutiu, a preto odvolanie navrhovateľov 1/, 2/ nebolo možné vecne prejednať a o ňom rozhodnúť.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. per analogiam, keďže odmietnutím odvolania nedošlo k jeho vecnému vybaveniu a nebol daný dôvod na rozhodnutie podľa § 146 ods. 2 O. s. p.

Podľa ust. § 499 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, konania podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p. začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

S poukazom na vyššie citované ustanovenie súd vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie vo veci bolo podané za účinnosti O. s. p. postupoval podľa doterajších predpisov.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.